

[Miljøministeren]

regerings videreførelse af den tidligere regerings politik på dette område.

De regler, vi administrerer efter, de grænseværdier, vi har, som hviler på internationale henstillinger, rekommandationer, blev gennemført under den tidligere regering. Da den tidligere regering fik at vide, som hr. Jens Jørgensen med rette gjorde opmærksom på, at EF's drikkevandsdirektiv ikke gjaldt private brønde – da Domstolen sagde det i 1988 – valgte Venstre, Konservative og Det Radikale Venstre i regering at fastholde, at der skulle gælde de samme kvalitetskrav til private brønde som til vandværksvand.

Det eneste parti, der med en vis ret kan deltage i debatten her i dag med de stærke ord, er Fremskridtspartiet. Både Venstre og Konservative valgte, da man havde chancen, at gennemføre en politik, der først og fremmest tog hensyn til sundheden.

Den nuværende regering har ikke gjort andet. Den nuværende regering har oven i købet i sin administration videreført den tidligere miljøministers og den tidligere sundhedsministers synspunkter og har endda lovet under debatten her i dag at gentage de synspunkter, som den tidligere regering gav udtryk for.

Det er det ene, der er ejendommeligt: at de tidligere regeringspartier bebrejder den nuværende regering, at den viderefører den tidligere regerings politik; det er absurd.

Det andet, der er ejendommeligt, er, at uden at der endda bliver stillet spørgsmål til det siger hr. Aage Brusgaard, der er medforslagsstiller til forslaget om motiveret dagsorden, at sætningen skal forstås på en sådan måde, at der er tale om en vetoet. Der er tale om vetoet, for uanset hvad kommunen kommer med, kan borgeren sige nej til at gøre noget ved sit usunde drikkevand. Det samme siger hr. Jørgen Winther. Hr. Jørgen Winthers og hr. Aage Brusgaards opfattelse er ensbetydende med, at den tidligere regerings beslutning om beskyttelse af de private brøndes vandkvalitet er ophævet; det siger sig selv.

Derefter spørger hr. Martin Glerup hr. Jens Jørgensen fra De Konservative, som er medforslagsstiller til forslaget om motiveret dagsorden, men her er der ikke længere tale om nogen vetoet; her er der alene tale om det meget fornuftige, at man taler sammen, inden kommunen træffer sin afgørelse.

Det vil altså sige, at man vil have Folketinget til at tage stilling til et forslag om motiveret dagsorden, der på det afgørende punkt fortolkes diametralt modsat af to af partierne i forhold til det tredje parti. Jeg tror slet ikke, Folketingets forretningsorden har forudset den situation, vi her er blevet bragt i, slet ikke! Ingen mennesker kan have fantasi til at forestille sig, at noget så tåbeligt kan foregå i folketingssa-len.

Derfor synes jeg – og det er derfor, jeg har bedt om ordet på dette tidspunkt – at hr. Jørgen Winther og de øvrige forespørgere gør Folketinget en tjeneste ved at trække deres forespørgsel tilbage og diskutere med sig selv, hvad det egentlig er, de ønsker at Folketinget skal tage stilling til, og så kan vi måske på et senere tidspunkt genoptage debatten.

Hvad skal Folketinget gøre? Det ene parti siger, at det betyder én ting at stemme ja til dette forslag om motiveret dagsorden, det andet parti siger, at det betyder det stik modsatte. Disse vilkår kan man simpelt hen ikke byde Folketinget.

Jeg startede med at sige, at jeg synes, det er fint, at der gøres en indsats i den kommunale valgkamp. Jeg synes, vi må anerkende, at den kommunale valgkamp er en vigtig ting, så det skal jeg ikke bebrejde hr. Jørgen Winther og andre. Men det her, det kan man simpelt hen ikke være bekendt!

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det, der jo er sagen, er, at virkeligheden har ændret sig. Da den gamle regering lagde disse forskellige beslutninger til grund for de nye love, var det sådan, at man troede fuldt og fast på Sundhedsstyrelsen. Det bør man jo også kunne.

Nu har Sundhedsstyrelsen så mere eller mindre erkendt, at man har givet alle disse fejlagtige oplysninger, og i Venstre har vi det altså sådan, at når virkeligheden ændrer sig, så ændrer vi også holdninger, så ændrer vi også politik.

Jeg kan da godt forstå miljøministerens forundring over, at partier, der tidligere var ansvarlige for lovgivningen, nu går i opposition til den gamle lovgivning, men det er altså sådan, at vi nu kan se, at vi har troet, at nitrat var farligt. Da jeg gik på universitetet, lærte vi og-